

biblioteques d'Alacant i Castelló en espais oberts per a les entitats feministes i per a l'associacionisme.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Cabedo.

Senyora vicepresidenta, quan vosté vullga.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, per la seua pregunta.

La veritat és que vosté sap que a mi m'agrada contestar amb una resposta concreta al que concretament es pregunta. Però realment jo no li puc fer en este moment una concreció de quan exactament s'obriran o s'ampliaran o es milloraran els espais de les biblioteques de Castelló i Alacant com espais oberts per a les entitats feministes i per a l'associacionisme. No obstant, efectivament, com vosté ha dit, s'està treballant en el tema.

Tot això pel que fa al cas de les biblioteques de la dona en les seues ubicacions a Alacant i Castelló, el primer pas previst és dotar-les de personal suficient. Perquè, més enllà de la ubicació que no és bona, en la direcció territorial de fet estem estudiant no només el trasllat de la biblioteca sinó el trasllat sencer de la direcció territorial, perquè convindrà amb mi que una direcció territorial que és tan troncal per a la vida de la gent, on tractem els temes de persones en situació de dependència, persones majors, persones joves, persones amb diversitat funcional, dones en situació de violència, una direcció territorial de la conselleria de la vida, que a mi m'agrada dir, no és una ubicació correcta on està als afores. És la direcció territorial sencera la que ha de moure d'allí i estem estudiant les possibilitats, tant amb l'Ajuntament de Castelló, La Generalitat, etcètera, amb les possibilitats d'edificis que tenim, no?

A partir d'ahí, efectivament, en Castelló i en Alacant hauríem de tindre un espai com el de Nàquera, que obrírem l'any passat. Un espai per als feminismes, un espai per a la reflexió, un espai per a l'estudi de totes les temàtiques que tenen a vore amb la igualtat d'hòmens i dones, que tenen a vore, en definitiva, amb el feminisme, no?

Estem treballant també este projecte de biblioteques dintre d'este esperit que vosté sap que té el botànic, com a firmant d'este acord de diàleg constant amb la societat civil, amb l'associacionisme del feminisme, val?

Per tant, li conte, vam posar en marxa, ja l'any passat, l'ordre de 300.000 euros per a fomentar l'associacionisme, tant de les entitats de dones com de feministes, amb la perspectiva de dinamitzar el teixit, perquè era un teixit que havia estat molt abandonat els últims anys i, per tant, necessitem dotar de recursos per a revitalitzar este teixit associatiu.

A hores d'ara, ja ens trobem en la segona convocatòria, l'Ordre 14/2016, de 5 de juliol. I és una concessió d'ajudes a entitats sense ànim de lucre que fomenten la igualtat entre hòmens i dones.

També hem fet l'esforç de reparar i recuperar el tractament institucional, denegat durant anys, amb reunions periòdiques amb totes estes associacions per a dinamitzar, precisament, els espais de què disposem.

En el cas de València, hem obert al carrer Nàquera l'espai dels feminismes, dinamitzat a través de les mateixes entitats. Açò és molt important. Vull dir, a banda que La Generalitat dóna, digam, recursos, idees i programació, és molt important que eixa programació se combina amb les pròpies iniciatives de les entitats del sector, val? Ha suposat un gran esforç, tant en mitjans personals com econòmics. I ara mateixa, el que estem és intentant dotar-lo de més personal. Perquè, en este moment, només tenim una persona que atén la biblioteca. I, per tant, vosté comprendrà que una persona en un horari laboral normal, doncs, dóna pel que dóna; i nosaltres volem que siga una casa que estiga més hores oberta. I, aleshores, anem a vore si, dotant-la almenys d'una persona més o de dos persones més, pot ser un espai que estiga pràcticament obert, digam, de sol a sol, com se sol dir, no?, des del matí a la vesprada. Però, clar, no li podem exigir una jornada aixina a una sola persona.

A les ciutats d'Alacant i Castelló estem buscant, amb els ajuntaments, com li deia, una nova ubicació emmarcada en el projecte de les ciutats. A Alacant, en contacte amb les entitats feministes de la ciutat, estem buscant connexions entre espais físics, dins del mateix relat de l'associacionisme, amb el museu de drets i fets de la dona, val? Volem que en eixe mateix relat se pugui inserir esta biblioteca.

Estem valorant dinamitzar territorialment les biblioteques que estan ara en les capitals de província, per tal de vertebrar, per a aconseguir una federació de cases de la dona, a semblança d'aquelles que hi ha en l'àmbit de la joventut, val? No només en les tres capitals de província, sinó a través, precisament, de biblioteques municipals estendre uns espais per tot el nostre territori, des de la municipalització, on el teixit és més dinàmic, i a nivell de Consell dotar de recursos, digam, de baix cap a dalt tota la xarxa.

Bé, si vol, li done les dades complementàries. Estic fora de temps, però... La casa Nàquera ha suposat una inversió d'un poquet més de vint mil euros en tot el que ha sigut la dotació. En realitat, si tenim en compte els diners que s'han gastat en esta comunitat en coses absolutament prescindibles, quan no dir en coses il·legals, doncs, jo crec que ha sigut una bona inversió que ara està a l'abast de totes les dones que poden anar a casa Nàquera i fer-la seua. I jo espere poder estendre esta xarxa el més aviat possible per tot el nostre territori.

Moltes gràcies pel seu interès. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, vicepresidenta.

Anem a passar a la pregunta 756, que formularà el diputat Alfredo Castelló, del Grup Parlamentari Popular, a la

consellera de Vivenda, Obres Públiques i Vertebració del Territori.

Senyor Castelló, quan vullga.

El senyor Castelló Sáez:

Gracias, presidenta.

Buenas tardes, *consellera*.

Buenas tardes, señorías.

Vimos en prensa, hace diez días, noticias que hablaban por ejemplo de «Cataluña toma ventaja al reclamar el tercer carril entre Zaragoza y Tarragona», o «Cataluña fija en 2020 el límite para el tercer hilo a Castellón».

En la misma noticia se hablaba de cuáles son las prioridades de la mesa catalana del corredor mediterráneo, respecto no solo a ese corredor mediterráneo, sino a sus conexiones con Zaragoza y el corredor central. Luego hablaré de ese asunto especialmente.

Las prioridades son: retomar las obras de la estación intermodal de La Sagrera, la doble vía entre Vandellós y Tarragona, la implantación de ancho europeo entre Vilaseca y Castellbisbal. Y, por contra –dice aquí–, obras como el tramo entre Castellón y Tarragona se fijan para el año 2020.

Hay también la instalación de un tercer hilo para dotar de ancho europeo la línea que en ancho ibérico une Zaragoza con Lleida y Reus. Un tercer hilo, *consellera*. Parece que los catalanes nos copian los carriles bici, según decía usted.

Y yo le pregunto, ¿cómo va a ser Cataluña nuestro socio para el corredor mediterráneo si sus prioridades y las nuestras no coinciden en absoluto? ¿No se da cuenta, *consellera*, que ellos quieren su corredor mediterráneo justo hasta Tarragona y conectar Cataluña con Zaragoza para controlar ellos también el corredor central? ¿Que lo que pasa al sur de Tarragona le da exactamente igual, *consellera*? ¿Cómo no van a ser nuestra competencia, si tenemos intereses contrapuestos?

Desde que se descartó la unión a través del Pirineo central del corredor central, Cataluña ha visto una oportunidad de oro de ser la sede del corredor central y del corredor mediterráneo, y la están aprovechando, *consellera*. Tercer hilo. Fíjese las cosas que nos están copiando los catalanes.

Es muy sencillo, elimina la competencia valenciana hasta Zaragoza y, por lo tanto, hasta el interior. Elimina la competencia valenciana hasta el cantábrico. Y de Tarragona hacia el sur, como le decía antes, no les importa absolutamente nada. Por contra, nuestros intereses difieren absolutamente de los que defiende la comunidad autónoma de Cataluña.

Y la cuestión es, ¿cuándo va a dejar de hacer y de bailar al son de Cataluña y va a defender nuestros intereses? (Aplaudiments)

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor Castelló, vaig a cenyir-me a la pregunta que vostè ha formulat, que és: «¿Qué opinión le merece el acuerdo de la Taula Estratègica Catalana del Corredor Mediterráneo sobre prioridades de inversión en infraestructuras?», que és la pregunta oral que vostè ha registrat.

I jo li vaig a dir, en esta primera intervenció, que la Taula Estratègica Catalana del Corredor Mediterrani té les seues prioritats en infraestructures, i em sembla correcte. I li he de dir que el corredor mediterrani és un projecte de consens, de consens intern, dins cada comunitat autònoma, però també entre les comunitats autònomes per on passa.

I li diria més, hauria de ser de consens també a qui té la responsabilitat d'impulsar-lo, que és el Ministeri de Foment; dissortadament, fins ara, l'actitud del govern central ha anat justament en direcció contrària, i espere que el ministre, senyor De la Serna, se sume al consens intern i extern sobre la necessitat de desenvolupar este projecte.

És el que li he de dir en esta primera intervenció.

Gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, consellera.

Senyor Castelló, si polsa, per favor...

Quan vullga.

El senyor Castelló Sáez:

Gracias, presidenta.

Mire, *consellera*, a mí es que me da la sensación que, mientras unos están trabajando para crecer y ser más competitivos, otros nos aliamos para definir las funciones del coordinador del corredor. Me parece que la están engañando y que le están tomando el pelo.

¿Sabe cuál es una parte del problema importante de esta? (Soroll de papers) ¿Sabe cuál es? Que usted nunca se ha creído el tercer hilo. Lo ha dicho por activa y por pasiva. Y difícilmente va a ser buena abogada usted del corredor mediterráneo y del tercer hilo cuando jamás se lo creído. Siempre ha querido que encallara. Y nos consta, por declaraciones hechas aquí, que ha hecho todo lo posible por buscar el gran corredor mediterráneo, y no este carril bici. Como dijo en alguna ocasión: «Ya ve los catalanes ahora, quieren ir por carril bici ferroviario a Zaragoza.» Nos van a volver a coger la mano, *consellera*. No se encante. Íbamos por delante, y nos estamos quedando atrás.

No me cuente recortes de periódico también, como venían el otro día, ¿no?, de que se perdieron seiscientos millones

en el año 2012. ¿Cómo se van a perder seiscientos millones del tercer hilo, si se presentó en abril de 2012, si Ineco se puso a hacer el proyecto a finales de ese año y se iniciaron las obras en 2013? Espero que no me cuente eso porque, si no, también me verá obligado a decirle los 6.350 millones de euros de inversión desde 2013 a 2016. Eso supongo que entenderá usted que es apuesta política por parte del ministerio.

También le digo... Una reflexión que ha hecho esta mañana mi compañero Rubén Ibáñez. Oiga, ¿y qué puede hacer el gobierno valenciano por los valencianos? ¿Y qué hace? ¿Sabe usted que el nivel de ejecución del presupuesto en inversiones no pasa del 36%; que de cada tres euros que han tenido ustedes, incluso los que les manda el estado, solo se han gastado uno? ¿Le parece normal? ¿Con qué legitimación reclama usted, si no hace nada? ¿Si usted a la T2 le llama el agujero de la T2? No se plantea ni cuándo va a acabarla. ¿Si usted en sierra Grossa, en vez de invertir los diez millones de euros que faltan, que fue un compromiso del presidente, ha invertido cien mil euros, que es el 1% del proyecto? Hay que tener fuerza moral y también legitimidad moral para pedir cosas.

El gobierno, según la cámara de contratistas, ha crecido en su inversión el 8%. ¿Sabe cuánto está la Generalitat valenciana, en el 15-16, en el primer estudio? Un menos 76%...

La senyora vicepresidenta primera:

Señor Castelló...

El senyor Castelló Sáez:

...Mal vamos por ese camino, *consellera*.

Gracias, presidenta. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gracias, señor Castelló.

Consellera.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Gràcies, senyora presidenta.

Mire, senyor Castelló, vosté em pregunta per una iniciativa d'una altra comunitat autònoma en l'exercici de les seues funcions. Doncs, li dic que la Taula Estratègica Catalana del Corredor Mediterrani, pel que sabem, doncs, reünix diverses entitats i associacions empresarials, cambres de comerç, universitats, col·legis professionals..., interessades pel corredor mediterrani que ha d'unir Catalunya, la Comunitat Valenciana, Múrcia i Andalusia amb Europa. Mire, tots els

seus documents, doncs, ells plantegen, doncs, que siguen una realitat. I tenen les seues reivindicacions.

En la Comunitat Valenciana vam ser pioners en crear el Fòrum Valencià pel Corredor Mediterrani, que va crear la Generalitat valenciana l'any passat i que, per cert, vosté, doncs, coneix directament perquè li hem donat tota la informació en primera persona.

La taula, com a òrgan representatiu de la societat catalana, ha establert unes propostes per a l'àmbit territorial de Catalunya, en l'exercici de les seues funcions i..., com nosaltres, al Fòrum Valencià pel Corredor Mediterrani, n'hem proposat d'altres, i algunes les compartim, com ara: la connexió entre Castelló i Tarragona, via fonamental per a les nostres exportacions cap al port d'Europa, que és el que té, doncs, la geografia.

Mire, les prioritats de La Generalitat estan ben clares i les vam traslladar al president, per part del president de La Generalitat, al nou ministre el passat mes de desembre, entre elles:

La connexió Sagunt-Terol-Saragossa, que li reitere, ha hagut de ser el port el que ha donat el pas per a finançar la modernització en el fons d'accessibilitat, i el Ministerio de Fomento *todavía lo estamos esperando*.

I, entre altres, eixe tram entre Castelló i Tarragona. Un tram essencial, no cal dir-ho, per a les dos comunitats autònomes on es desenvolupa, però també per al comerç de trànsit des d'Alacant, Múrcia, Almeria i, en general, tota la costa mediterrània espanyola. Essencial per a Espanya, diria jo, sobretot perquè actuaria al servei de les empreses i les exportacions espanyoles. Un tram que, per cert, el ministeri va adjudicar en abril de 2014 i que no començà les obres perquè l'exministra va dir que anava a posar també allí el tercer fil i on es troba la vergonya d'uns dels pocs trams de via única de la xarxa ferroviària espanyola, el Vandellós-Tarragona, que el senyor ministre acaba d'anunciar que s'endarrerix la inauguració un any més, a 2018. No sabem si estan redactant un nou projecte, què van a fer amb l'adjudicació, si van a tornar a licitar les obres que, lògicament, hauran de ser més cares i hauran de tindre un termini més llarg que les inicials, ni quins terminis posa el ministeri i no la Generalitat de Catalunya, per a l'inici de les obres o per la posada en servei -Ministeri de Foment.

Senyor Castelló, el problema és que el ministeri no fa els deures i tampoc diu quan els farà. Perquè, a més, les promeses del ministeri sobre terminis no són les més fiables, veritat? Millor no parlem de l'arribada de l'AVE a Castelló, que havia d'haver aplegat en 2015, de les obres entre València i l'Encina o de les obres entre Alacant i Múrcia.

El que ha d'estar ben clar és que, en este tema, catalans, valencians, murcians i andalusos anem de la mà. Consens, senyoria, com es va demostrar la setmana passada en la cimera de Tarragona, que va reunir a més de tres-cents empresaris de les quatre comunitats autònomes. Consens; una política que vostés mai han practicat, (*aplaudiments*) sempre embarcats en guerres internes i guerres fictícies amb els veïns, que és el que vosté avui intenta traslladar-nos.

El passat dia 6, l'exministre de Foment en funcions va vindre a València a dir que s'està exagerant molt la importància

del corredor mediterrani. Pot ser per això fons europeus d'este projecte estan finançant el túnel Atocha-Chamartín a Madrid. Això sí que és greu, senyoria. Sembla que del corredor mediterrani només interessa el tram de Madrid, on s'han invertit més de nou-cents milions d'euros, mentre tots els trams desconnectats, molt endarrerits o aturats completament. Està clar que no falten diners, el que falta són ganys i voluntat.

I, davant l'onada de crítiques que a les paraules del senyor Catalá..., van vostés i el dia 7 presenten esta pregunta en el registre de Les Corts. Una casualitat, senyoria.

Deixen de veure la palla en els ulls dels veïns i miren la biga en sa casa i en la dels governs del Partit Popular que prioritzen altres inversions abans que el corredor mediterrani pel litoral, que és per on toca, que el corredor mediterrani, senyories, no passa per Madrid.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora consellera.

Passem a la pregunta número 581, que formula al diputada senyora Cristina Rodríguez, del Grup Parlamentari Compromís, també a la consellera de vivenda.

Quan vullga, senyora Rodríguez.

La senyora Rodríguez Armigen:

Gracias, presidenta.

Consellera, buenas tardes.

El glifosato es una sustancia activa, ampliamente utilizada en herbicidas, introducida en el mercado en los años setenta y comercializada a través de numerosos productos fitosanitarios, alrededor de setecientos cincuenta, para su uso en agricultura, silvicultura, jardinería y otras aplicaciones domésticas.

En la actualidad, el glifosato participa en aproximadamente un 25% del mercado mundial de herbicidas. Desde hace varios años se viene denunciando los potenciales efectos perjudiciales del glifosato sobre la salud humana. En marzo de 2015 la agencia para la investigación sobre el cáncer, dependiente de la Organización Mundial de la Salud, clasificó el glifosato como probablemente cancerígeno para los seres humanos. Esta clasificación se basa en la evidencia de que es cancerígeno para otras especies.

Además, está considerado un disruptor endocrino, por su toxicidad para la reproducción. A comienzos del año pasado, la Comisión Europea propuso renovar su autorización durante siete años más, y solamente para su uso profesional, aunque la propuesta de renovación inicial había sido rechazada por la Comisión de Medio Ambiente, Salud Pública y Seguridad Alimentaria del Parlamento Europeo,

demostrando las serias preocupaciones sobre los riesgos que supone para la salud.

Finalmente, la autorización se amplió tan solo hasta finales de este año, momento en el que se volverá a revisar. En este sentido, la *conselleria* de sanidad ya ha hecho los deberes. En mayo de 2016, la Dirección General de Salud Pública de la Generalitat valenciana dirigió un escrito a la Federación Valenciana de Municipios y Provincias, recomendando a los ayuntamientos que no utilizaran esta sustancia química cerca de parques y espacios de titularidad pública utilizadas por niños.

La medida obedece al elemental principio de precaución, según aseguró la directora general de Salud Pública, Ana García, que recordó la existencia de los informes de la OMS que les mencionaba anteriormente. Pero antes de esta recomendación de la *conselleria* de sanidad, en muchos ayuntamientos del país se habían registrado mociones pidiendo la retirada del glifosato en su uso de jardinería.

Así las cosas, muchos municipios valencianos han hecho también los deberes, como Petrer o Fondó de les Neus, pioneras en el Baix Vinalopó, Vinaroz o la ciudad de Castelló, que han eliminado este herbicida de sus parques y plazas. Y, si miramos más allá, también grandes urbes, como Zaragoza, Madrid o Barcelona, han iniciado el proceso para declarar sus ciudades libres de glifosato.

Además, en esta cámara se han aprobado dos proposiciones no de ley a instancias de Compromís, relacionados con el uso de este principio activo. Ambas, además, fueron aprobadas por unanimidad, una en la comisión de medio ambiente, y la otra en la comisión de agricultura. Ambas hablaban de evitar en espacios públicos, sobre todo en jardinería y agricultura, el uso de este herbicida.

Todas estas medidas indican que cada vez hay mayor conciencia, pero nos preocupa que se siga utilizando de manera generalizada en la limpieza de cunetas en las carreteras de nuestro territorio. Por todo ello, *consellera*, le pregunto: ¿qué medidas tiene previsto emprender la Conselleria d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori para dejar de usar el glifosato en las cunetas de nuestras carreteras?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyoria, la Conselleria d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori és coneixedora de la controvèrsia que suposa la utilització de glifosats com a herbicides en les carreteres. Així, hem de dir que en la nostra xarxa viària el glifosat no s'utilitza de forma indiscriminada, sinó que depén de les zones. Per exemple, no s'usa en la zona nord d'Alacant, i en certes èpoques de l'any, com primavera, estiu, quan per la vitalitat de la vegetació, la sega manual no produïx resultats satisfactoris.